

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 04.08.2022 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE],

takto:

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu Klatovy ze dne 12.04.2022 č. j. 2 T 53/2021 – 157 se podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným, že dne 30. ledna 2021 v 15:10 hodin řídil po místní komunikaci v obci [REDAKCE] ve směru jízdy od [REDAKCE] [REDAKCE] do centra, vozidlo zn. VW Caravelle, RZ: [REDAKCE], kdy při sjíždění v klesání a průjezdu levotočivou zatáčkou nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a stavu pozemní komunikace, dostal s vozidlem na zasněžené vozovce smyk a narazil po pravé straně silnice do tam zaparkovaného osobního motorového vozidla zn. VW Touran, RZ: [REDAKCE], načež z místa dopravní nehody odjel, a byl vypátrán na čerpací stanici [REDAKCE] při silnici [REDAKCE] nad obcí [REDAKCE] [REDAKCE] provedenou dechovou zkouškou přístrojem Dräger v 15:54 a v 15:59 hod. mu byly naměřeny hodnoty 1,4 a 1,36 promile alkoholu v dechu a následně provedeným rozborem vzorků jeho krve odebraných dne 30. ledna 2021 v 17:10 a v 17:40 hod. byly zjištěny hodnoty 1,35 a 1,28 gramu alkoholu na kilogram váhy, tudíž nebyl schopen v tomto stavu bezpečně řídit vozidlo, poškozením vozidla zn. VW Touran, RZ: [REDAKCE] vznikla [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], škoda ve výši 42.000 Kč a vozidla zn. VW Caravelle, RZ: [REDAKCE], jehož je vlastníkem, ve výši 24 000 Kč. Jeho jednání bylo kvalifikováno jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 150 denních sazeb, přičemž výše denní sazby činí 200 Kč (celkem 30 000 Kč). Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bylo stanoveno, že peněžitý trest může být zaplacen v 6 splátkách po 5 000 Kč. První splátka musí být zaplacena do 15ti dnů poté, co bude obviněný vyzván podle § 341 tr. řádu k zaplacení peněžitého trestu. Ostatní splátky musí být zaplacený vždy do každého 20. dne v měsíci způsobem sděleným obviněnému v uvedené výzvě počínaje prvním měsícem následujícím po doručení uvedené výzvy obviněnému. Výhoda splátek odpadá, nezaplátí-li obviněný jakoukoli dílčí splátku včas. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 (osmnácti) měsíců. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Namítal, že nedošlo ke spáchání žádného trestného činu, jednání, tak jak bylo popsáno v obžalobě, se nestalo, obžalovaný neřídil pod vlivem alkoholu a nic takového nebylo v žádném případě prokázáno. Nebyla dodržena zásada in dubio pro reo. Existuje nesporný důkaz přímo v napadeném rozsudku, že dechová zkouška byla provedena až dvě hodiny po způsobené nehodě, kdy obžalovaný nebyl ani nalezen za volantem či ve vozidle. Pokud jde o namítané porušení zásady presumpe nevinny, je české trestní řízení ovládáno zásadou zjišťování tzv. „materiální pravdy“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

Z tohoto titulu je potlačena kontradiktornost českého trestního procesu a soud se ve skutečnosti stává „jedním z orgánů činných v trestním řízení“, což ve svém důsledku vede k tomu, že pod tímto pojmem jsou zahrnuty orgány moci výkonné (policie a státní zastupitelství) i orgány moci soudní. Tato systémová praxe pak zjevně narušuje princip kontradiktornosti, neboť v ČR je důkazní povinnost strany obžaloby citelně snížena poslední větou v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Poslední větou v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu je ve vnitrostátním trestním řízení zakotveno „typické inkviziční řízení“ na místo řízení kontradiktorního. V této souvislosti odvolatel zdůraznil, že to byl soud, který přizval k věci znalce opatřením ze dne 29.9.2021. Obsah soudem konstruovaných otázek vycházející z „předpokladů“, které dne 29.9.2021 rozhodně nebylo možno považovat za „relevantní skutková zjištění“, je důkaz o narušení nestrannosti soudu, který daným procesním úkonem „suploval důkazní povinnost strany obžaloby“. Otázky, které soud nadefinoval, konkrétně se jedná o první čtyři otázky, jsou otázky kapciózní, které trestní právo nepřipouští. Jak vyplývá z protokolu z hlavního líčení, sama skutečnost, že obžalovaný nebyl policií zadržen bezprostředně, co před nimi zastavil, zatímco řídil, vylučuje jakoukoliv možnost obžalovaného trestně stíhat, natož odsoudit. Velice podrobně také rozebírá odůvodnění napadeného rozsudku, zejména hodnocení důkazů v odstavci 17. rozsudku. Soud tak uvádí, že neměl o vině obžalovaného žádné pochybnosti, pokouší se něco hodnotit, ale hodnotí pouze své vlastní úvahy, neboť důkazy o tom, že obžalovaný řídil po místní komunikaci pod vlivem alkoholu, neexistují, a tudíž nebylo, co hodnotit. Závěr soudu z toho, že „nikdo nic neviděl“ je absurdní. Soud uzavírá, že svědci vyvrátili obhajobu obžalovaného. Takový závěr nemá podporu v provedených důkazech. Soud rovněž uvedl, že obžalovaný musel pít předtím, než zastavil na benzínce. Z videozáznamu je zřejmé, že obžalovaný šel po natankování do prostoru prodejny, odkud vycházel s policistou. Na benzínce si kupoval pivo, ale ani ho nezapltil. Tyto věty představují úvod, aby soud mohl ocitovat „smyslové pocity svědka“ s tím, že svědek uvedl, že byl s obžalovaného cítit alkohol a neovládal svoje pohyby. Zarážející je z pohledu odvolatele informace soudu „svědek provedl dechovou zkoušku, kterou bylo obžalovanému naměřeno 1,6 promile alkoholu v dechu, svědek přivolal státní policii, která si obžalovaného převzala“. Zůstává tedy nevyjasněnou otázkou, z jakého právního či úředního titulu městský strážník dělá test na alkohol u osoby, se kterou se setká na benzínové pumpě. Ačkoliv soud označuje policisty jako svědky, je na místě zdůraznit, že ani jeden z těchto svědků neviděl obžalovaného v popisovaném stavu řídit motorové vozidlo. Nelze je považovat za svědectví s jakoukoliv vypovídající hodnotou. Odvolatel i cituje otázky, které byly zadány znalci v opatření ze dne 29.9.2021, a uvádí, že za situace, kdy soud „zadá otázky znalci“, otázky, které v sobě nesou požadovanou odpověď nelze považovat odpovědi za znalecký posudek podle díkce platného práva. Následně soud neskrývaně zaútočil na samotnou podstatu obhajoby slovy „zde soud uvádí, že se jednalo pouze o účelový návrh na doplnění znaleckého posudku, který byl podán v reakci na závěry znaleckého posudku“. Jde o porušení presumpce nevin, neboť uvedený přívlastek slovo účelový je dle názoru obhajoby porušením presumpce nevin, neboť uvedený přívlastek slovo „účelový“ je zjevný nečeský gramatický blábol. Pokud soud cituje závěry znaleckého posudku, pak opakuje údajné závěry, které si sám ve skutečnosti „objednal“ u znalce prostřednictvím kapciózních otázek. Neexistují žádné důkazy, které by dokazovaly naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu. Své odvolání ještě doplnil citací celé řady nálezů Ústavního soudu. Navrhl proto, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a rozhodl o zproštění viny obžalovaného, případně věc vrátil soudu I. stupně, tak aby byla věc přidělena jinému soudci.

3. Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.
4. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují

řádné zjištění skutkového stavu věci. Okresní soud bez procesních vad provedl dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Provedené důkazy pak hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu a své závěry podrobně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku. Okresní soud tedy provedl úplné dokazování. Provedení dalších důkazů nebylo ani navrhováno. Všechny důkazy byly provedeny procesně bezvadným způsobem a okresní soud jednotlivé důkazy, i v odůvodnění svého rozhodnutí, cituje a pak provádí jejich hodnocení, které je shrnuto zejména pod bodem 17. Hodnocení důkazů je ve výlučné kompetenci nalézacího soudu, před kterým byly provedeny, což vychází zejména ze základních zásad trestního řízení, a to zásady bezprostřednosti a ústnosti. Krajský soud není oprávněn do hodnocení důkazů zasahovat, mohl by tam činit pouze tehdy, pokud by okresní soud některý z podstatných důkazů neprovedl, nebo ho nezhodnotil, nebo pokud by hodnocení důkazů bylo paušální, nelogické či vnitřně rozporné. Nic takového však nebylo zjištěno.

5. Hodnocení důkazů nalézacím soudem je dostatečně konkrétní, logické a rozhodnutí o vině obžalovaného vychází z důkazů nepřímých, které tvoří uzavřený okruh a na jejich základě nelze dojít k jinému závěru, než k jakému došel okresní soud. Rovněž odvolací soud spatřuje stěžejní důkaz ve znaleckém posudku z oboru soudního lékařství, a další důkazy vylučují, že by mohl obžalovaný požit alkoholické nápoje, až po dopravní nehodě. Argumentace odvolání, že dechová zkouška byla provedena, až dvě hodiny po dopravní nehodě neobstojí, neboť k dopravní nehodě mělo dojít v cca 15:10 hodin, dechové zkoušky byly provedeny Policí ČR v 15:54 a 15:59 hodin a naměřené hodnoty činily 1,4 a 1,36 promile alkoholu v dechu, měly tedy sestupnou tendenci. Teprve následně s odstupem dvou hodin od dopravní nehody byl proveden odběr vzorku krve, a to v 17:10 a v 17:40 hodin, a byly zjištěny hodnoty 1,35 a 1,28 g alkoholu na kg váhy. Opět hladina alkoholu v krvi měla sestupnou tendenci. Rovněž neobstojí námitka proti nestrannosti soudu, který si zadal vypracování znaleckého posudku s oboru soudního lékařství, když takový postup vychází právě z ustanovení § 2 odst. 5 věta poslední trestního řádu, kde je konstatováno, že státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. Takový postup byl plně na místě s ohledem na obhajobu obžalovaného. Rovněž nelze souhlasit s tvrzením obhajoby, že byly znalci pokládány kapiózní otázky. Tyto otázky vycházely právě z obhajoby obžalovaného. Sám obžalovaný prostřednictvím obhájce požádal o doplnění znaleckého posudku přípisem ze dne 3.1.2021 (č.l. 119), kde položila obhajoba otázku, kterou by měl znalec zodpovědět a použila stejnou terminologii, jakou použil v jednotlivých otázkách při zadání znaleckého posudku i okresní soud. Obhajoba rovněž namítala, že první dechová zkouška byla provedena strážníkem Městské policie ██████████. V tomto směru lze konstatovat, že i příslušník městské policie je oprávněn provést dechovou zkoušku, když jednak byl požádán o součinnost Policí ČR, pomáhal vyhledat vozidlo, které předtím ujelo od dopravní nehody. Řidiče vozidla podezřelého od ujetí od dopravní nehody našel na benzínové čerpací stanici a z důvodu podezření na možné požití alkoholických nápojů vyzval osobu řidiče, zda souhlasí s provedením dechové zkoušky, ta byla pozitivní. Důvodem k provedení dechové zkoušky bylo předchozí protiprávní jednání obžalovaného, který způsobil dopravní nehodu, od které ujel, a proto byla městská policie požádána o součinnost při pátrání po řidiči vozidla, které způsobilo dopravní nehodu. Nešlo tedy ze strany městské policie o nepřípustné nakládání s důkazy. Krajský soud má rovněž za to, že zásadním důkazem v daném případě, je znalecký posudek z oboru soudního lékařství a i výpovědi vyslechnutých svědků, stejně tak i záznam z kamer z benzínové čerpací stanice, ze kterých jsou patrné jak doby příjezdu vozidla obžalovaného, tak i doba příjezdu vozidla městské policie, doba odchodu obžalovaného na benzínovou čerpací stanici, a jeho návrat k vozidlu v doprovodu příslušníka městské policie. Na to navazuje výpověď obsluhy benzínové čerpací stanice svědka ██████████ který mj. vypověděl, že si obžalovaný chtěl zakoupit pivo, nestačil ho ani zaplatit, neboť ho vyhledal příslušník městské policie, se kterým z provozovny odešel. Ani nikdo z dalších svědků, spolucestujících ve vozidle obžalovaného, se jednoznačně nevyjádřil k tomu, zda viděl konkrétně obžalovaného v daném časovém období po dopravní nehodě popíjet alkohol, jaký

druh a v jakém množství. Krajský soud tedy rovněž nemá pochybnosti o vině obžalovaného, který byl ze svého jednání usvědčen uzavřeným řetězcem nepřímých důkazů podrobně rozebraných okresním soudem.

6. Obžalovanému byl okresním soudem uložen peněžitý trest v celkové výměře 30 000 Kč a byla povolena možnost tento trest uhradit v 6 splátkách po 5 000 Kč. Jedná se o trest velmi mírný, když tato částka představuje zhruba jeden měsíční plat obžalovaného, jak vyplývá ze zprávy jeho zaměstnavatele. Jde o trest spíše nepřiměřeně mírný. Okresní soud obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců. I tento trest lze považovat za trest přiměřený, když nelze přehlédnout, že obžalovaný řídil pod vlivem alkoholických nápojů, došlo přitom k dopravní nehodě, hladina alkoholu byla dle závěrů znaleckého posudku výraznější a již jedenkrát v minulosti byl obžalovaný za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu odsouzen. Byť toto odsouzení lze považovat za zahlazené, přesto lze k němu přihlížet při hodnocení osoby obžalovaného.
7. Odvolání obžalovaného tedy nebylo shledáno důvodným, a proto bylo v souladu s ustanovením § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 04.08.2022

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.